

»Nu kan' det vist ik' bli' meget bedre«

til De Nattergale

Kritik, 2. sektion side 7

VEJRET. Tørt vejr, mest skyet og kun stedvis sol. 1-4 grader. Svag vind fra forskellige retninger.

INDLAND

Kræftlæge: Gør som i Australien og red flere liv

En dansk læge rejste til den australske millionby Sydney og arbejdede på en kræftafdeling. Han anbefaler danske beslutningstagere at rejse derned og få inspiration til, hvordan den danske behandling kan gøres bedre. Der er hverken mere udstyr eller flere ansatte på det hospital, hvor Frede Donskov var i et år. Men patienterne venter stort set ikke, og langt flere overlever kræft end i Danmark.

1 Side 5

UDLAND

Pakistans jakkesæt fortsætter protest

Shaukat Aziz Siddiqui måtte opleve Pakistans undtagelsestilstand bag tremmer. Han er en af de mange advokater, som har sat sig op mod præsident Musharraf og spillet en vigtig rolle i de omfattende protester mod regeringen. Mens han sad fængslet, udskiftede præsident Musharraf de medlemmer af højesteret, som ikke var på præsidentens side. Men det slår ikke Siddiqui ud. Jakkesættene fortsætter deres oprør.

1 Side 8

SPORT

De udstødte - dem, de andre ikke vil lege med

Kampen for national selvstændighed kan være modbydelig, hård og grænseløs i sportens verden. Det afsløres i bogen 'Outcasts!' - de udstødte, der netop er udkommet. De udstødte er kort sagt de lande, fodboldens verdensforbund, FIFA, ikke vil lege med. Men de brændmærkede vil ikke finde sig i ekskluderingen og er derfor begyndt at organisere sig i en fælles kamp mod verdensforbundet.

1 Side 10

KULTUR

Louisiana vinder igen over AROS

Selv om kunstmuseet AROS i Aarhus i år har præsteret af tidens hotte navne inden for international billedkunst, Paul McCarthy og Mariko Mori, har museet ikke været samme publikumsmagnet i år som i museets første tre år. Museet runder kun lige akkurat den kvarte million besøgende mod langt over 300.000 de forrige tre år. Samtidig har Louisiana i Nordsjælland vendt de seneste års vigende besøgstal.

2 Side 3

POLITIKEN

Mandag

17. dec. 2007

Årgang 124. Nr. 78

Pris 18,00

Abonnement

Service 70 15 01 01

1. udgave

www.politiken.dk

500 mand på jagt efter røg

Arbejdstilsynet er klar med 25.000 uanmeldte besøg - og vil bl.a. knalde arbejdsgivere, der tillader ulovlig rygning. Der kan dog gå lang tid, før første bøde falder.

ANDERS FUGLSANG

Når Arbejdstilsynet fra 1. januar sender sine 500 kontrollanter på uanmeldte kontrolbesøg, vil de også tjekke om virksomhederne overholder den nye rygelov.

Den bliver nemlig alvor 1. januar efter en tilvænningsperiode dette efterår.

Kontrollanterne skal undersøge, om der ryges uden for rygelokaler og enekontorer. Er der brud på rygeloven, får arbejdsgiveren første gang en bøde på 2.000 kroner og næste gang 5.000 kroner. Tredje gang koster det 10.000 kroner.

Rygeloven trådte i kraft 15. august, men var et politisk kompromis og indeholdt derfor det 'bløde' element, at Arbejdstilsynet kun må vejlede arbejdspladser frem til årsskiftet og ikke stikke bøder ud.

Men nu »falder hammeren snart«, som vicedirektør Lis Gamborg udtrykker det.

Og medarbejderne er klædt på til opgaven: »Jeg synes, vi er godt rustet. Alle 500 tilsynsførende vil være gennem et undersyningsforløb inden juleferien«, siger vicedirektøren.

Arbejdstilsynet forventer at gennemføre 25.000 uanmeldte besøg næste år.

Men selv om vejledning nu afløses af bøder kan der gå en rum tid, inden hammeren faktisk rammer.

For det er politiet, der skal behandle de anmeldelser om rygning, som Arbejdstilsynet noterer.

Politiet skal selv vurdere, om der skal rejses en sag, der til slut ender med en bøde til de arbejdsgivere, der overtræder rygeloven. Men hverken Rigspolitiet eller Københavns Politi har forberedt sig særligt på rygelovens skæringsdag, hvor vejledningens hævdede pegefinger afløses af håndfaste bødestrafte.

»Nej, det må jeg nok sige. Det har vi egentlig ikke«, siger vicepolitiinspektør Flemming Steen Munch, København.

Derfor er det tvivlsomt, om vi overhovedet vil se én eneste reel bøde det første halve år af 2008, mener Lone Møller, Socialdemokraternes ordfører på området. Hun er tilfreds med omfanget af Arbejdstilsynets indsats, men bekymret for hvilken effekt det får, når politiet tager over.

»Det bør slet ikke være politiet, der skal kontrollere. Vi skal finde et andet kontrolsystem«, siger Lone Møller.

Hun ser gerne en model som den i rygeforbuddets foregangsland Irland, hvor det er sundhedsministeriet, der selv udskriver bøderne.

Arbejdsliv, 1. sektion side 6

Forældre køber Er der liv uden en vådserviet-varmer?

1 Side 10

Hver tredje nybagte forælder svarer i en undersøgelse Forbrugerstyrelsen, at de har købt babyudstyr, som de aldrig bruger. F.eks. tøj, legetøj, redskaber til at sterilisere sutter og en kasse, som luner vådservietter. Om Lasse og Jennifer Pedersen herover får unødvendige ting i kurven er uvist, men de er i Babysam på Roskildevvej. Foto: Martin Lehmann

Voldelige unge bor i små provinsbyer - ikke i storbyen

Tal fra Danmarks Statistik placerer små byer højt på listen over de steder, hvor der er flest voldelige 15-17-årige.

KRISTINE KORSGAARD

Der var så dejligt ude på landet. I gamle dage. I dag lægger små kommuner som Farsø, Bredebro, Aarup og Holsted sig i spidsen, når antallet af voldssager for 15-17-årige gøres op. Når antallet af unge involveret i voldssager gøres op i forhold til antallet af unge i kommunerne, kommer de største byer langt nede i rækken med København som nummer 81 og Århus som nummer 125 ud af de 272 kommuner, der fandtes i 2006, hvor tallene er fra.

Det viser en særkørsel, Politiken har foretaget i samarbejde med Danmarks Statistik.

»Overraskende«, siger lektor i sociologi ved Aalborg Universitet, Michael Hviid Jacobsen, om statistikken, som medtager alle fældende strafferetlige afgørelser om vold. Det vil sige både simpel vold, alvorligere vold og trusler. Den viser, at der i nogle kommuner kan tælles mere end 20 voldsafgørelser pr. 1.000 unge, mens der i andre er et rundt nul.

I København er der 7,9 voldsriminell unger per 1.000 unge, i Århus kun 4,9.

»Man har jo før hørt om slagsmål ved gadekæret, men det her viser en mere udbredt tendens«, siger Michael Hviid Jacobsen.

Volden er ikke det første storbyfænomen, man har set brede sig til provinsen.

»Det er for eksempel sket med narkotika, hvor det for 10-15 år siden var meget sjældent at se nogen sidde og fixe på en

bænk i Faaborg eller handle hash i Vestjylland. I dag er stofmisbrug meget udbredt i provinsen, og det kan have været en katalysator for andre typer kriminalitet«, mener sociologen.

En anden forklaring kan være, at det er de mindre kommuner, der har de billigste boliger.

»Det er blevet så dyrt at bo i de store byer, at det efterhånden ikke længere er der, du finder de ressourcetsvage personer. Det er i omegnskommunerne«, siger Britta Kyvsgaard, kriminolog og leder af Justitsministeriets Forskningsenhed.

Nye tider for små byer

Hun og andre peger på, at småkommunerne ikke har omstillet sig til nye tider, hvor danskerne flytter mere rundt, og hvor flere belastede familier ender i udkantssamfundene.

»Man kan sagtens forestille sig, at de små provinsbyer ikke har vænnet sig til

den store mobilitet, hvor der hele tiden kommer nye folk til. Der er måske ikke så meget, kommunerne kan tilbyde de unge, fordi det er et nyt mønster for dem«, siger Britta Kyvsgaard.

Den gamle Faaborg Kommune har en af landets højeste rater af ungdomsvold. Borgmester i den nye Faaborg-Midtfyn Kommune, Bo Andersen, siger, at han har været opmærksom på udviklingen.

»Jeg har ikke rendt blåøjet rundt i de sidste ti år. Det er et problem, vi er meget bevidste om«, siger borgmesteren, der sætter sin lid til en større satsning på SSP-samarbejdet i den nye storkommune.

Det er også de små kommuner, der tegner sig for den største stigning i ungdomsvold fra 2003 til 2006. Men tendensen gælder i hele landet. På tre år steg antallet af afgørelser for de 15-17-årige med en tredjedel fra 922 til 1.221.

1. sektion side 2

POLITIKEN MENER

Skær nu

Dræb kontraktpolitikken og hold liv i økonomien

Man troede knap sine egne øjne, da det i sidste uge forlod, at regeringen var parat til at udskyde centrale valglofter for at sætte bremsen på den ophevede danske økonomi. Efter først at have sat forhøjelsen af børnechecken i bero overvejede regeringen angiveligt, om den skulle skyde endnu flere forslag til hjemmespark. Heriblandt den højt profilerede kvalitetsreform af den offentlige sektor.

Desværre blev det ved tankerne. Allerede torsdag aften slog statsminister Anders Fogh Rasmussen (V) fast, at han ikke havde nogen »planer om at ændre i de udspil, regeringen har lagt på bordet«.

Det er dumt. For ved at holde fast i de udgiftstunge planer og en finanslov, som sætter yderligere fart i økonomien, leger regeringen en farlig leg. Med en ledighed på vej under tre procent har sandsynligheden for en overopbeholdning af dansk økonomi sjældent været større.

De første tegn er allerede synlige. Hvis det ikke var for indtægterne fra Nordsøolien, ville der være underskud på betalingsbalancen. Og de seneste løntal viser en stærkt opadgående tendens. Danske virksomheders konkurrenceevne er under hastig forværring i øjeblikket, og det kan hurtigt blive rigtig slemt, hvis ikke regeringen tager dampen af den ophevede økonomi.

Specielt i en situation, hvor verdensøkonomien er på vej ned i gear.

Advarslerne har de seneste uger været massive fra alle dele af den økonomiske sagkundskab. Både de økonomiske vismænd, Nationalbanken og den økonomiske samarbejdsorganisation OECD har anbefalet regeringen at skære drastisk i det kommende års finanslov. Ifølge de økonomiske vismænd skal der mindst barberes 12 mia. kr. af de offentlige udgifter.

Statsminister Anders Fogh Rasmussen har hidtil viftet alle bekymringer til side med sit arrogante udsgang om, at økonomierne er ude af trit med virkeligheden og burde »omskrive lærebøgerne«.

Desværre tyder mere og mere på, at det er statsministeren, der befinder sig et godt stykke fra virkeligheden og er mere optaget af sin kontraktspolitik end landets økonomiske ve og vel.

Uheldigvis har oppositionen ikke kunnet dy sig for at score billige point på løbet med melodien: Øv, bæ, regeringen løber fra sine løfter.

En ansvarlig opposition havde stillet sig til rådighed for en ansvarlig økonomisk politik i stedet for at bidrage til fastholdelsen af en populistisk kontraktpolitik, som skader landets ve og vel. Ø

Politikens Oplysning
33 14 40 88
Mandag-fredag 14-18
oplysning@pot.dk

Tju bang chokolade
Af Alberte &
Thomas Winding
48 sider, kun kr. 99,-
frem til 15. januar

politikensforlag.dk

TRÆT AF
SPILDTID?

Opret til 0,-
på alle produkter
Bestil inden nytår!

2 Mbit
bredbånd
m. fast
telefon
249,-
md.

www.fullrate.dk

Juletilbud fra Sterling!

Fx

Madeira

fra

599,-

One way

- Du kan rejse indtil 10. februar 2008.
- Husk at bestille din rejse inden 24. december 2007.
- Se alle vores forrygende juletilbud på www.sterling.dk.

Sterling.dk

Europa til lavpris

Prisen er inkl. skatter og lufthavnsafgifter og gælder et begrænset antal pladser.

SELVSTÆNDIGHED

Fodboldens udstødte udfordrer FIFA

Det er ikke kun grønlandere og tibetanere, der kæmper for at udtrykke deres nationale identitet med en bold på fødderne. Tyrkiske cyprioter, franske galler, tyske skinheads og katolske præster hører til blandt fodboldens farverige, men udstødte sjælebrødre, der spiller med i dværgnationernes kamp for sportslig selvstændighed.

BAGGRUND
LARS JØRGENSEN

Der er fodboldens udstødte sjælebrødre. En farverig blanding af spillere fra verdens uønskede – og i nogle tilfælde meget eksotiske og fantasifulde – fodboldlande. Det er de lande, fodboldens verdensforbund, FIFA, ikke vil lege med. Og derfor er de begyndt at organisere sig i en fælles kamp for individets ret til at udtrykke sin nationale identitet med en bold på fødderne inden for kridtstregerne af en bane med 22 spillere fordelt på to hold.

I de seneste år har fodboldens dværgnationer som Grønland og Tibet spillet flere landskampe end nogensinde. Men at kampen for national selvstændighed kan være lige så hård og grænsløs i sportens uskyldige verden som i den politiske og økonomiske, afsløres i en ny bog med titlen 'Outcasts!' – de udstødte:

»Dette er en historie om jalousi, undskyldninger, død, kollision, nepotisme, politiske intriger, bitterhed, krig, ufine tricks og fejladministration; alt sammen i fodboldspilletets navn«, skriver forfatteren, den engelske journalist Steve Menary, indledningsvis i bogen, der har undertitlen 'Landene, som FIFA glemte'.

Og selv om de fleste fodboldfans i spillers fædreland, England, er hæderde folk, har bogen allerede vakt en vis. For mens mange engelske fædre og deres sønner græder over, at det engelske landshold ikke kvalificerede sig til næste års EM, stiller 'Outcasts!' ikke blot spørgsmål ved FIFA's behandling af de udstødte, men også ved, om England overhovedet har ret til at have sit eget landshold.

FIFA og det europæiske fodboldforbund UEFA anerkender nemlig fire lande i Storbritannien – England, Skotland, Nordirland og Wales – som selvstændige fodboldnationer, mens det danske rige kun har fået anerkendt to af sine tre lande – Danmark og Færøerne.

FIFA's 23 'ulovlige' lande

Det samme gælder en lang række andre lande med fælles politisk ledelse. Og de internationale fodboldforbunds logik bliver ikke mere forståelig, når man i bogen kan konstatere, at hele 23 af FIFA's 207 nuværende medlemslande ikke lever op til FIFA's eget krav om, at medlemslande skal

være 'uafhængige stater, der er anerkendt af det internationale samfund'.

I et forsøg på at holde den britiske koloni Gibraltar ude af international fodbold – og dermed undgå en politisk konflikt med Storbritannien og Spanien – UEFA for nogle år siden et skridt videre end FIFA, da forbundet vedtog en regel om, at forbundets medlemslande ikke alene skal være 'anerkendt af det internationale samfund', men også selvstændige medlemmer af FN.

Men hvis reglen om FN-medlemskab skulle gælde alle lande, ville Englands landshold blive tunget til at fusionere med landsholdene i Skotland, Nordirland og Wales, da ingen af de fire fodboldnationer er selvstændige nationer i FN – her optræder de under ét og samme flag, Storbritanniens, som i øvrigt også er de fire britiske landes fælles flag til OL.

»FIFA's og UEFA's definitioner af, hvilke kriterier et land skal leve op til for at blive anerkendt som en selvstændig fodboldnation, er fuldstændigt latterlige«, siger Steve Menary til Politiken.

Forfatteren bag 'Outcasts!' mener, at uretfærdigheden især består i, at fodboldverdens udstødte nationer ofte er små og fattige lande, hvor fodboldsporten ville have afgørende glæde af FIFA's økonomiske støtte til alle sine medlemslande på ca. 5,1 mio. kr. hvert fjerde år.

»Men først og fremmest bør fodboldspillere fra små lande have lige så meget ret til at udtrykke deres nationale identitet på fodboldbanen som alle andre«, siger Steve Menary.

Steve Menarys interesse for FIFA's udstødte lande begyndte, da han for nogle

år siden besøgte de britiske øer Jersey og Guernsey i Den Engelske Kanal.

Her begrænser fodboldspillernes internationale erfaring sig til de 22 år gamle ølege, Island Games. Hvert andet år spiller Jersey og Guernsey under ø-legene landskampe mod andre små øsamfund som Isle of Man, Yns Mon, Grønland, Åland, Gotland, Falkland, Shetland, Orkney, Saaremaa, Cayman Islands, Hitra, Sark, Menorca, Rhodos, St. Helena og Prince Edward Islands.

Senere stødte Steve Menary på foreningen Non FIFA Board, der blev stiftet i 2003. Foreningen har til formål at samle de fodboldforbund, der ikke er medlemmer af FIFA – og 'uafhængigt af politiske og religiøse faktorer at organisere internationale kampe mellem landene, indtil de er blevet permanente medlemmer af FIFA'.

I 2005 overværede Steve Menary på Royal National Hotel i London et møde i Non FIFA Board, som skulle planlægge et alternativt VM for FIFA's uønskede landshold. I mødet deltog flere af de mere 'etablerede' blandt FIFA's udstødte, men også et par excentriske repræsentanter:

Gallistalende Occitania i Sydfrankrig, de britiske Chagos-øer i det indiske ocean, Kurdistan i Irak, Tibet, Monaco, Gibraltar, Vestsahara i Marokko, det britisk kontrollerede Somaliland, Nordcypern, som kun anerkendes af Tyrkiet, og Sameland eller Lapland, der ikke er et selvstændigt land, men en betegnelse for det område, hvor samerne lever i det nordlige Norge, Sverige og Finland.

To skinheads repræsenterede South Lower Saxony – det sydlige Sachsen i Tyskland. Og et britisk minifort i Nordsøen,

der blev forladt efter Anden Verdenskrig og besat i 1967 af den pensionerede major Paddy Roy Bates, som gjorde fortet til sit eget lille 'kongerige' Sealand, havde også sendt en talsmand for et landshold.

Netop tilstedeværelsen af South Lower Saxony og Sealand, men også Occitania, der kun definerer sig som et 'land' i kraft af, at spillerne taler samme gallske dialekt, fik efterfølgende flere af de andre lande til at overveje mødets seriositet. En hurtig oprensning af mulige fodboldnationer, der kunne inviteres til et alternativt VM, fik dem dog hurtigt på andre tanker. Listen indeholdt 101 potentielle deltagere!

Begejstringen oversteg betænkelighederne. Også selv om listen ud over mere eller mindre selvstændige spanske regioner som Catalonien og Baskerlandet indeholdt det engelske grevskab Cornwall, Transnistria, som forsøger at løsrive sig fra Moldova, Abkhazia, der ikke vil være en del af Georgien, samt Stillehavsoerne Nauru og Pitcairn Islands.

Især sidstnævnte forslag, som har under 50 indbyggere, havde mødedeltagerne svært ved at tage alvorligt. Ikke mindst

OMKLÆDNING.
Fodboldstadioner er moderne templer – og Vatikanet har sit eget fodboldhold med spillere fra præsteseminerere.

Foto: Paolo Pier

“Jeg vil ikke udelukke, at Vatikanet engang i fremtiden kan mønstre et hold i Serie A, der kan begå sig. Hvis vi bare tager de brasilianske præstestuderende på Pontifical Universitetet, har vi et fantastisk hold.”
Tarcisio Bertone, kardinal

fordi en stor del af øernes mandlige befolkning ifølge bogen sidder i fængsel for at have haft seksuelt samkvem med nære familiemedlemmer i den kvindelige halvdel af Pitcairn Islands' befolkning – som i øvrigt ikke spiller fodbold.

London-mødet resulterede ikke desto mindre i, at Non FIFA Board aftalte at arrangere et alternativt VM – Viva World Cup – hvor vinderen skulle have et trofæ, der blev opkaldt efter den sydafrikanske frihedshelt Nelson Mandela.

Den første Viva World Cup blev spillet i Sydfrankrig i 2006, dog ikke med 101 lande, men kun med Monaco, Occitania og Sameland. Samernes glæde over at vinde Nelson Mandela-trofæet var imidlertid ikke mindre end den, spillerne fra Nordcypern samme år fik lov til at udtrykke to gange.

De tyrkiske cyprioter vandt både seks nationers turneringen FIFI Wild Cup i Hamburg – en hyldet til små fodboldlandes selvstændig arrangeret af 'Republikken St. Pauli' som opvarmning til FIFA's VM-arrangement i Tyskland – og en otte nationers turnering, ELF Cup Equality, Liberty, Fraternity – lighed, frihed, broderskab), på Nordcypern.

At de udstødte fodboldlandes håbefulde spillere har mange sjælebrødre, blev understreget i februar, da den lille Vatikanstat i Italien på en fodboldbane med udsigt til Peterskirken i Rom arrangerede 'The Clericus Cup', hvor 16 hold bestående af 200 katolsk indviede spillere fra præsteseminarier i 50 lande deltog.

Vatikanet klar til VM

Vatikanet spillede i 2002 uafgjort i sin første og hidtil eneste landskamp mod Monaco. Præsternes cup i februar, som blev vundet af Redemptoris Mater College, var imidlertid den katolske kirkes reaktion på en traumatisk periode, der dominerede italiensk fodbold før og efter Italiens VM-sejr i Tyskland.

Den katolske ministat, hvis afdøde pave Johannes Paul II i sine unge år var en habil målmand på et polsk fodboldhold, ville vise omverden, at italiensk fodbold ikke kun består af korruption, bestikkelse og voldelige hooligans.

Og Vatikanets indenrigsminister, kardinal Tarcisio Bertone proklamerede to måneder før præstecuppen:

»Jeg vil ikke udelukke, at Vatikanet engang i fremtiden kan mønstre et hold i Serie A, der kan begå sig. Jeg kan huske, at 42 af de spillere, der deltog i VM i 1990, kom fra katolske træningscentre i hele verden. Hvis vi bare tager de brasilianske præstestuderende på Pontifical Universitetet, har vi et fantastisk hold. Fodboldstadioner er moderne templer, som tusindvis af unge frekventerer.«

Kardinalens opsigtsvækkende udtalelser blev straks kommenteret af UEFA-talsmand William Galliard:

»Hvis Vatikanet ønsker at blive medlem af UEFA, er det bare at søge«, sagde talsmanden – vel vidende, at Vatikanet som medlem af FN fuldt ud lever op til medlemskravene i både UEFA og FIFA.

I modsætning til grønlanderne, tibetanerne, de tyrkiske cyprioter og de tyske skinheads fra det sydlige Sachsen kan Vatikanets katolske præster selv afgøre, om de ønsker at spille med i kvalifikations-turneringerne til EM og VM – hvis paven og Gud altså giver dem lov.

lj@pol.dk

»DBU bør tage ansvar og hjælpe Grønland«

Forfatteren bag bogen 'Outcasts!' kritiserer Dansk Boldspil-Union for ikke at hjælpe Grønland ind i varmen hos fodboldens verdensforbund.

LARS JØRGENSEN

Det danske fodboldrige halter. For selv om riget har tre ben, Danmark, Færøerne og Grønland, er det kun de to første, der har opnået medlemskab af de internationale fodboldforbund, FIFA og UEFA. Og alene af den grund bør det store danske fodboldforbund, DBU, aktivt hjælpe Grønland med at blive anerkendt som en selvstændig fodboldnation på lige fod med rigets to andre ben.

Det mener journalisten Steve Menary, som i sin nye bog 'Outcasts!' fremhæver Grønland som et af de bedste – eller værste – eksempler på, at FIFA har udstødt verdens mindste lande fra fodboldens fællesskab.

Eller rettere de små lande, som FIFA-præsident Sepp Blatter endnu ikke har haft brug for at købe stemmer fra til at blive genvalgt – som fodboldpræsidenten blev beskyldt for, da FIFA optog flere eksotiske lande i Caribien og Oceanien.

»Det handler jo ikke om, at grønlandske klubber ønsker at spille i Champions League, eller at det grønlandske lands-

hold tror på, at det kan komme med til næste VM«, siger Steve Menary.

Absurde optagelseskrav

International koordinator i Grønlands Idræts-Forbund, Jens Brinch, er enig i Steve Menarys kritik. For selv om det grønlandske fodboldforbund er uafhængigt af det danske, skal DBU ifølge FIFA's regler give Grønland lov, hver gang Hjemmestyrets fodboldhelte ønsker at spille en landskamp – og det nægter grønlanderne af principielle grunde:

»Vi spiller de landskampe, vi har lyst til. Men vi savner moralsk opbakning fra DBU. Det danske forbund var for eksempel alt for tilbageholdende, da FIFA efter pres fra Kina i 2001 forsøgte at stoppe Grønlands kamp mod Tibet«, siger Jens Brinch.

Jeg kan imidlertid godt forestille mig et turneringssystem i FIFA, hvor små lande får lov til at spille mod hinanden efter en rangorden, som ikke generer de største fodboldnationer. Det kan man sagtens finde ud af i andre idrætsgrene.

Netop Grønlands kamp mod det kinesiske besatte Tibet, som grønlanderne

vandt 4-1, omtales fyldigt i 'Outcasts' som et stort vendepunkt i de udstødte fodboldlandes kamp for selvstændighed.

Selv om Færøerne var blevet optaget i FIFA i 1988, og flere andre små lande også stod på spring op til at blive optaget i 1990'erne, var det landskampen mellem inuitterne fra verdens største ø og de kinesisk undertrykte buddhister på verdens tag, der for alvor fik verdens øjne op for, at mange små fodboldlande er uønskede i FIFA.

»Det var en enestående oplevelse at se de grønlandske og tibetanske spillere løbe rundt med bannere, hvorpå der stod 'Frit Grønland' og 'Frit Tibet',« siger Grønlands daværende landstræner, Sepp Piontek.

Og jeg er meget stolt af, at vi stod imod presset fra DBU, FIFA og Kina og valgte at spille kampen. Vi var bare to små outsiderlande, der ikke kunne blive medlemmer af FIFA, og som ikke ville acceptere, at det samme FIFA, der ikke ville have os som medlemmer, prøvede at få os til at aflyse kampen.«

Sepp Piontek mindes, hvordan arrangørerne måtte skaffe en dommer fra DGI, fordi DBU er underlagt FIFA. Og kampen blev henlagt til Vanløse Idrætspark, som var kommunalt ejet og uafhængigt af DBU – og dermed af FIFA.

Kina truede det danske udenrigsministerium og Grønland med at stoppe sin

LANDSKAMP. Tibet og Grønland spillede til FIFA og Kinas store ærgrelse en landskamp i 2001 for at gøre opmærksom på deres kamp for selvstændighed.

Foto: AP

import af grønlandske rejser til en værdi af 500 mio. kr. om året. Men få dage før, kampen skulle spilles, blev der pludseligt helt stille. Det forlød, at Beijing ikke ville blive valgt som olympisk værtsby under IOC's afstemning nogle dage senere, hvis kineserne ikke lod Grønland spille mod Tibet,« siger tyskeren, som for alvor slog sit trænernavn fast, da han førte dansk fodbold til landets første EM-deltagelse i 1984 og VM i 1986.

»Jeg er dog enig med FIFA i, at spillefor-

holdene skal være i orden, før Grønland skal optages som medlem«, siger Sepp Piontek.

Samarbejdsaftale med DBU

DBU-formand Allan Hansen, der er medlem af FIFA's forbundsudvalg, der bl.a. behandler medlemsansøgninger, siger, at både FIFA og UEFA løbende debatterer sine optagelseskriterier. Men han tror ikke, at kravet om, at nye medlemslande også skal være medlem af FN, ændres i den nærmeste fremtid.

»På den seneste UEFA-kongres var der fuld enighed om ikke at optage Gibraltar som fuldgældigt medlem, selv om forbundet for nogle år siden blev tvunget til at gøre den britiske koloni til provisorisk medlem efter en afgørelse i den internationale sportsdomstol CAS«, siger Allan Hansen.

Jeg tror ikke på differentierede medlemskaber. For når et land først er optaget, vil det kræve samme rettigheder som alle andre, ikke mindst i forhold til økonomien.«

Men det udelukker ikke, at vi også i fremtiden skal prøve at hjælpe udviklingen af grønlandsk fodbold. Og DBU har faktisk allerede en formaliseret samarbejdsaftale med det grønlandske fodboldforbund om uddannelse af trænere, instruktører og dommere.

lj@pol.dk